

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 60.

W NIEDZIELĘ DNIA 29. LIPCA 1798.

Z Krakowa d. 29. Lipca.

Szkoły Przy Głowne Krakow-
skie po odprawionych popisach publicz-
nych (z języków Łacińskiego, Polskiego,
Niemieckiego; z nauk: Chrześcijańskiej,
moralnej, arytmetyki, geografii, historii,
matematyki, prawa, fizyki i wymowy w
obu językach, tudzież z rysunków)
od 14 do 27 t.m. trwających, a to w przy-
tomności, JW. Barona de Margelik peł-
nomocnego J. C. K. M. Gallicy, zastępcy
kommissarza, JW. Urbańskiego appella-
cyjnego Prezesa, JJWW. konsyliarzów
Gubernialnych i apelacyjnych, iako i
rozmaitych Cesarsko Krolewskich urzędni-
ków, przy uczęszczaniu na też popisy go-
ści znacznych, wszelakiej dystrykcji, du-
chownego i świeckiego stanu, dnia wcz-
rainszego po mszy S. po odśpiewaniem Te
Deum w kościele akademickim i danem
błogosławieństwie dla uczniów nauki swo-
je podług prawa ukończyło. - Aby zaś i na
rok następny szkolny po Nabożeństwie od-
mowy publicznej i wymierzenia sprawie-
dliwości uczniom za ich prace dnia 29
września z rana zaczynać się powinny,
rowna zachowana była regularność; ży-
czący sobie tu dzieci swe edukować, ma-
ją wcześniej, tak mieszkania iako i do-

zorcow ułożyć dla nich prywatnych, a
wp, aby już na dzień 28 września ukoń-
czeniem zostało. Gdyż dla regularności
nauk ścisło tu zachowywać się zwykły,
iako za wcześniejsze szkół opuszczenie,
albo późniejsze niż na dzień normalny sta-
wienie się, uczniowie według obmowy u-
staw, w niższych szkołach (muszą być
zatrzymać, tak nowo a nie rychło z innych
szkół lub domowej edukacji przychodzą-
cy, z zawołaniem nadziei rodziców i strach
kosztów wyłożonych, największego w
naukach, częstokroć bez winy swej, do-
znawać zwykli, uszczerbku. - Zaczem,
dla zapobieżenia tak smutnym wypad-
kom, Związność pomiesionych Szkół
przez troskliwość swoją o dobro nauk,
iako i dla przysługi Publiczności, o
tej nieodbitay potrzebie, drogą gazety
kraiowej, postanowiła urwiedomić.

Z Paryża d. 9. Lipca.

Dnia 17 wystany był z Neapolu, po-
dług dzisiejszego le Conservateur, pod-
towy okręt z doniesieniem Buonapartemu,
że dnia poprzedniczego pokazała się przed
Neapolem Angielska flotta pod admirałem
Nelson, która potym ku Sycylii popłynę-
ła. Podług listu z Malty zabierał się Bu-
naparte d. 1 messidor (19 czerwca) zabez-

pieczywszy wprzód swoy konwoy do wy-
ścia przeciw Anglikom, atakowania o-
nych i pobicia. Oprocz gieniuszu zwycięż-
stwa, który krok w krok za tym bohaterem
idzie, ma jeszcze większość okrętów
po sobie. Flotta jego jest Weneckim o-
krętem pomnożona, który on iako płaski
okręt uzbroić kazał, potym z liniowemi
Maltańskimi okrętami od 60 armat i z in-
nemi Weneckimi okrętami, które z kon-
wojom z Civitavechia do niego przybyły.
Do tego potrzeba dodać wielką liczbę wy-
bornych Tureckich i Maltańskich Mayt-
kow, którzy są na jego rozłożeni flocie,
tudzież artylleryą prowadzoną przez wy-
bor artylerystów z armii Włoskiej.

Rosyjski minister wyjechał d. 13
czerwca z Malty. Przed wzięciem tej
wyspy oczekiwano tam około 80 zagranic-
cznych komandorów i kawalerów. Miał-
nym przeszło 80 lat kawalerom pozwoło-
no w Malcie zostać. Tuteysze pisma mo-
wią, że W. Mistrz Maltański naywięk-
szym był Francuzów nieprzyjacielem;
lecz one biorą przeszłego za teraźnie-
szego.

Gdy Angielska flotta przed Neapol
przybyła, mowi jeden tuteyszy dziennik,
udał się Angielski admirał do miasta pod
pozorem rozmowienia się z Angielskim
posłem kawalerem Hamilton, w rzeczy
są samey w celu wybadania dworu, czy
by Angielska flotta w czasie potrzeby nie
mogła do Neapolitańskich i Sveylijskich
wchodzić portów. Angielski admirał nie
zdawał się bardzo być content z odpwie-
dzi dworu i wrót do floty powrócić. An-
gielski minister dawał dla niego w czasie
krótkiego bawienia jego w Neapolu wielką
srebrę, o co się Francuzki poseł Garat u
dworu użalał, gdyż zdawało mu się po-

strzedz w tym obrazę Francuzkiego naro-
du i jego ministrów.

Jen: Vaubois jest od jen: Buonaparte
kommendantem Malty w 5000 ludzi ga i-
zonu postanowiony. — Ostatni list od jen:
Buonaparte pisany ma te w sobie zawie-
rać wyrazy: "Wiem, że nas admirał Nel-
son ściga; zabezpieczę nasz konwoy, po-
płynę przeciw niemu i pobieję go.,"

Bywszy W. Mistrz Malty, miał jedną
część skarbow Malty do wyspy Tureckiej
Kaudya wywieść; lecz Buonaparte ma już
o tym wiadomość i będzie umiał te skarby
w Francuzkie przenieść ręce.

Okolo d. 19. lipca ma druga flotta z
Tulonu wyjść na morze. — Regnault z St.
Jean Angeli, bywszy członek konstytucy-
nego zgromadzenia, jest od Buonapartego
cywilnym kommiss: w Malcie mianowany.

Redaktor mieści w sobie list pod d.
28. czerwca z Bayonne w którym stoi, że
tam jenerał Kościuszko pod zmyślnem
nazwiskiem kupca z Filadelfii przybył i z
wielkimi honorami był przyjmowany. Wia-
domość o śmierci jego była więc zmyślona.

D. 1. t. m. wydał rząd Turynu o-
dezwę, w której stoi: "Niespodziewane
i nadzwyczajne okoliczności wpłatały na-
gle Piemont w ciężką wojnę, która dla
towarzyszących jej okoliczności całemu
kraiovi groziła, ponieważ nieprzyjaciel-
łatwo mógł swoje pomnożyć sposoby, a
przeciwnie obrona stała się nader trudną.
Krol nic bardziey iak pokoju nie pragnął.
Rzeczpospolita Francuzka, pragnąc przy-
wrócić spokojność, rozumiała, że ina-
czej nie można zakończyć tej osobliwszej
wojny, iak przez nadzwyczajny sposoby;
żądała przeto dla zapobieżenia dalszym nie-
przyjazni krokom, iako tymczasoww bezpie-
czeństwa środek postawienia Francuzkie-

go garnizonu w cytadelli Turyńskiej. Z miłości do pokoju przyjął Król Jmć. Sardyński ten szrodek, który mu jako jedyny do odwołania wojny, której skutkiem nie można było wyrachować, offerować. Zapewniony Król Jmć. o uczuciach przyjaźni i spokojności rządu Francuzkiego, który przez ten nowy dowód ufności Króla, tym bardziej skłoniony być musi do dopełnienia dawniejszych swych obietnic, doszedł Król Jmć. przez ten sposób do zakończenia nieprzyjacielskich kroków i przywrócenia pokoju. Gdy Francuzkie wojska najsłabszą karność w cytadelli zachowują, wezwani są przeto wszyscy mieszkańcy do okazania przyzwrotności dla tych wojsk szacunku, którym Król Jmć. w zakłał utrzymania spokojności, która dla niego i publicznego bezpieczeństwa nader jest ważną, tego powierzył miejsca. Ktokolwiek by miał spokornosć będzie iak naysurowiej ukarany &c.,

Król Sardyński pozwolił także na przełożenia Francuzkie na powszechnie dla insurgenów przebaczenie. Uwięzieni otrzynają wolność i mogą swoy majątek do obcych przenieść krajów; lecz kto by na nowo insurekcyą podnosił będzie naysurowiej karany.

Oto jest ugoda d. 28. czerwca w Medyolanie między jenerałem Brune i Sardyńskim pełnomocnikiem podpułkownikiem St. Meisan względem objęcia cytadelli Turyńskiej przez Francuzkie wojska, zawarta:

"Gdy wspomniane osoby umocowane zostały do umowienia tego wszystkiego, co się do tymczasowego osadzenia przez Francuzkie wojska cytadelli Turyńskiej i dla własnego bezpieczeństwa Pie-

montu, ściąga, iako też do ugodzenia się względem innych przedmiotów dotyczących się bezpieczeństwa Piemontu i przywrócenia przyjacielskich związków z rządzoną Liguryjską, postanowiły ztym co następuje:

- 1.) Cytadella Turyńska ma być d. 3 lipca od Francuzkich wojsk osadzona, a wprzód jeszcze ma być przez jednego Francuzkiego i jednego Piemontckiego oficjera inwentarz wszystkich tam będących magazynów, artylleryi, ammunicyi i aresztantów spisany.
- 2.) Francuzki garnizon w wspomnioney cytadelli nie ma przechodzić nad liczbę umieszczenia go tam.
- 3.) Francuzkie wojska nie mają zbrojno przez miasto Turyn przechodzić, ale prosio bramą poboczną do fortecy wniść. Oficjerowie, ani żołnierze nie mogą pod żadnym pozorem po mieście stać.
- 4.) Francuzi nie mają ianego mieć prawa iak w cytadelli stać. Nie mogą, artylleryi, ani najmnieyszej rzeczy z niej wywieść.
- 5 i 6.) Królewscy agenci będą mieli nad temi rzeczami dozór, a zięta nie mają w swoich powinnościach w cytadelli najmnieyszej doznawać przykrości.
- 7.) Os dzenie Francuzkim wojskiem cytadelli ma dwa miesiące trwać, z ostrzeżeniem tego, co dyrektoryat Francuzki i Król Jmć Sardyński daley postanowią.
- 8 i 9.) Jedna tylko forteca Alessandria zostanie zawsze wojskiem Francuzkim osadzona. Względem innych od Francuzów osadzonych miejsc ma być uczyniona umowa, iakim sposobem utrzymana będzie spokojność i komunikacya między Francuzkim i Sardyńskim wojskiem. Fortece te są Covi, Tortuca, Cherasco i Ceva.
- 10.) Rząd Francuzki obowiązany się przykładac do utrzymania wewnątrz

ney spokojności w Piemontcie i bronić, żeby ani wprost, ani ubocznie nie dawano tej stronie pomocy, która by Sardyński rząd napastowała. 11 i 18.) Jenerał Brune wyda odezwę do przywrócenia spokojności na granicach Piemontu, a w ostatnim razie użycie wszystkich innych sposobów. Użycie także swego wpływu do wstrzymania nieprzyjacielskich kroków Liguryjskiej Rzeczypospolitej, do odwrócenia napadnięcia z strony Cysalpinów i przywrócenia dawnego stanowczemu i dobrego porozumienia. Wszystko co się do utrzymania wojsk Francuzkich w Piemontcie ściera zostanie iak dawniej.

Podpisano od jenerała Brune i margrabiego de St. Mersan. „

Jak się tylko Piemontcy insurgenci i Liguryjczycy o osadzeniu przez Francuzów cyta deli Turynskiej dowiedzieli, zaprzestali natychmiast nieprzyjacielskich kroków.

Flotta Buonapartego składa się teraz oproci fregat z 17 liniowych okrętów.

Listy z Nowego Jorku pod d. 2 czerwca nadeszły do Bordeaux potwierdzają wiadomość, że kongres Amerykański nakazał swym okrętom zabieranie Francuzkich korsarzy. Wysyłanie Amerykańskich okrętów do Francuzkich porąg jest zakazane, i jeneralnemu konsulowi Francuzkiemu Dupont kazano z krajów północnej Ameryki wyjechać.

Redaktor zbija pogłoskę, iakoby negocjacye pokoju między Anglią i Francją miały się rozpocząć, i dodać, że ią umyślnie rozpuszczono, aby ostudzić ducha w insurgentach Irlandzkich, i zastraszyć i h, iż bez wszelkiej zostają pomocy.

Armia nasza we Włoszech jest po odebranych z Szwajcaryi posiłkach 100,000 ludzi mocna.

Fregata nasza la Seine od 44 armat, która pod rozkazami obywatela Bigot w 250 ludzi i 350 żołnierzy od regimentu z Pontychery, z wyspy Francuzkiej wyszła, była d 29 czerwca przy Penmark od 2 h Angielskich fregat atakowaną. Obydwie musiały się oddać, lecz potem była znówu przez wojenny Angielski okręt atakowana i na piasek w pędzona. Angielską fregatę la Pique także na piasek wpadła. Anglicy naprawili znówu fregatę la Seine. Około 250 marynarzy i żołnierzy było na niej rannych i utopiło się, chcąc się na ląd ratować. Kommandant Bigot i reszta pozostałego na niej ludu dostała się Anglikom w niewolę.

Na sejsyi d. 6 rady 500 proponował Lecointre Puyraveaux po obszernej przemowie, którzy Paryż zalewają, aby się sownie do konstytucyi pozwoić dyrektorjowi w prywatnych domach uczynić rewizyą. Jeżeli środek ten, dodał, trawogę sprawi, to tylko między wionemi. Nigdy jeszcze nie był żaden traktat pokoju negocjowany, żebyśmy w Paryżu nie mieli zamieszania. Po mowie tej postanowiono natychmiast wysłać do dyrektorjatu poselstwo po zasięgnięcie jego w tej mierze rady.

O godzinie 5 po południu przysłał dyrektorjat następującą odpowiedź:

”Pytacie nas się, Obywatele Prawodawcy, czy zwyczajne policyjne środki dostateczne są do osiągnięcia w tym obszernym mieście emigrantów i Anglików. Nie możemy przed wami ukryć, że nieprzyjaciele wolności i Rzeczypospolitej wszelkiego gatunku czynią poruszenie, i podchlebiają sobie dopięcia swej nadziei. Czudziemy przybywają tu kupami w celu

obalenia konstytucyi. Lubo policya jest czynna, nie może jednak doścignąć tych ludzi, którychby aresztować potrzeba było, gdyż ukrywają się w prywatnych domach, gdzie policya dobrać nie może. Od was oczekuje dyrektoryat środka, które go nadzwyczajne okoliczności, w jakich się znajdujemy wymagają. „

Lecointre proponował natychmiast imieniem wyznaczony do tego komisji i następujący projekt, który jednogłośnie przyjęty został. Art. 1. Dyrektoryat jest upoważniony na każdy miesiąc od ogłoszenia niniejszej ustawy nakazać stosownie do art. 359 konstytucyi, rewizją domów, dla aresztowania agentów Angli, powrocnym emigrantów, wyprowadzonych i tych którzy na wyprowadzenie są skazani, tudzież morderców, dowódców drogowych o bójkach i szurow, którzy broń nie złożyli, lub jeżeli ją złożyli, znowu uchwycili. Art. 2. Dyrektoryat ma w dekadę o wykonaniu niniejszej ustawy, o paszportach, o emigrantach, o wyprowadzonych Xcach i o tych którzy ich ukrywają, i względem ustawy d. 19. fructidor donieść. — Rada starszych zgromadziła się nadzwyczajnie w wieczór o godzinie 8. i potwierdziła tę rezolucyą.

W sobotę rana zaczęto w wielu częściach miasta rewizyą domów. W piątek jeszcze nakazał dyrekt: znowu wszędzie poprzylepiać artykuł ustawy naczynający 100 liw. nagrody za doniesienie lub aresztowanie emigranta. Wiele ludzi, którzy nie mieli przy sobie karty bezpieczeństwa lub paszportu, byli aresztowani, ale wielu z nich którzy się usprawiedliwić potrafili zaraz wypuszczono. Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim, że w całej republikańskiej będzie rewizya domów.

Linowe wojska wydały z tego powodu perukom *à la Titus* wojnę: wiele młodzieży którzy je nosili, byli niemile ustrakowani. W pałacu równości aresztowano około 60 publicznych dziewcząt, u których podejrzaone znaleziono osoby. Rogatki nie są zamknięte, ale wszystkie przechodzące osoby są ścisłe przetrząsane, i wiele z nich zatrzymano. Aresztowania wszystkie działy się z resztą w największym porządku.

Dyrektoryat zakazał znowu 15 po większej części nie znanych jeszcze dzienników.

Liczbę aresztowanych tu przedwczorajm podejrzanym osob polega 3 do 400. Podobna rewizya będzie także po departamentach przedsięwzięta, dyrektoryat dał już środkowym administracyom do tego rozkaz.

Wszystkich złapanych w Lyonie nieprzysięgłych Xcży wsiadzone na okręt i do najbliższego portu odesłano, z kąd wyprowadzeni będą.

Tuższe pisma mówią, iż Rapinat będzie wszelako z Szwajcaryi odwołany.

Wczoraj była giełda zamknięta, i za jednomyślną zgodą były wszystkich kieszonki rewidowane, gdyż wykradzione tam pugilares z papierami na 10,000 liw. ale go nie znaleziono. — Aresztowani bankierowie Michel, ponieważ okazali się niewinnie posądzonemi, są uwolnieni.

Fakcyonści, mowi le Conservateur, rozpuścili w tych dniach fałszywą wieść, iakoby w dyrektoryacie rozdwojenie panowało, i że w krotce d. 19. fruct: potrzeba się spodziewać; lecz największa zgoda w dyrektoryacie panuje.

Z powodu zbliżenia Malty dawał minister marynarki wielki obiad, na którym się wielu deputowanych z ciała prawoda-

wczego znajdowało. Jozef Buonaparte pił między innym zdrowie ziednoczonych Irlandczyków, a Chabert na wytępienie emigrantów, &c. Na stole postawiony był testament, na którym wyrażona była skała Malty, a nad nią unosiło się bustum Buonapartego. Mars i Neptun wyrażeni byli, jako sprzymierzeńcy jego: pierwszy pokazywał Buonapartemu odebraną fortecę, a drugi morze i drogę, którą Alexander dawniej do wschodnich Indyy szedł. Minister marynarki Bruix pił zdrowie Buonartego, a brat ostatniego zdrowie wice admirała Brueys, żeby mu zwycięstwo w najodleglejszych okolicach towarzyszyło. Na tej uczcie nie znajdowali się inni ministrowie tylko republikanccy, i admirał de Winter.

Dwaj emigranci hrabia Lorges i Chafsey, który się kawalerem Desroches nazywał i officerem w regimencie Foix był, zostali od tutejszego sądu kryminalnego na śmierć skazani.

Z okazji zabranych 4rech maytkow Szwedzkich na Angielskim okręcie przez korsarzów naszych, którzy będąc z innemi Angielskimi ięncami w Orleans umieszczeni, uciekli i do Paryża się udali, gdzie od posta Szwedzkiego barona Stael reklamowani byli, napisał minister marynarki do tegoż posta d. 3 lipca następujący list:

" Odebrałem WPana pisany list do mnie pod d. 4 t. m. (22 czerwca) względem Szwedzkich maytkow, którzy się w mieście schronienia Orleans z innemi Angielskimi ięncami znajdowali, a uciekwszy z tamtąd do Paryża się pod WPana protekcją udali. Muszę WPanu powiedzieć, że ci maytkowie chociaż tylko na kupieckich znajdowali się okrętach, nie

mniey znajdowali się w służbie u nieprzyjaciół rzeczypospolitey, i gdy z niemi wystawiali się na niebezpieczeństwo wojny, znajdując się w przypadku znoszenia we Francyi losu ięncow wojny, co by ich w podobnym przypadku równie w Anglii spotkało. Lecz bądź jak sobie chcesz, nie będąc się o to załóż, żeś im WPan paszporta dał. Rząd mój okazał aż nadto łaskawo swoją przychylność dla każdego poddanego króla Szwedzkiego, i ja mam sobie równie za ukontentowanie w każdym razie okazać WP. moje szczere życzenia, i mogę nawet WPanu donieść, że dyrektoryat upoważnił mnie do odesłania nazad każdego Szweda i innego neutralnych krajow poddanego, którzy w obcej służbie przez Francuzkie okręty zabranemi zostaną. Tym bardziey będą się starał o dopełnienie tego środka, że on WPana rządowi przyjemny być musi.

Podpisano *Bruix*. "

Z Londynu d. 10. Lipca.

Król Hiszpański uwiadomił rząd nasz, iż jest jego zamiarem wysłać 1 fregatę z dwiema innemi okrętami do Liworna, dla przewiezienia Oyca S. do Hiszpanii; prosi tedy aby takowe okręty nie były od Angielskich okrętów napastowane. Rząd nasz doniósł natychmiast lordowi St. Vincent o zezwoleniu na takową próbę, i zalecił mu, aby wszystkie przyzwoite randze Papieża i przez wzgląd na jego nieszczęście oddawał mu honory.

Ostatnia dworska gazeta mieści w sobie odezwę względem cudzoziemców, w ktorej rokiem więzienia i wyprowadzenia na 7 lat, każdemu grozi cudzoziemcowi, któryby się poważył bez przyzwolenia od rządu paszportu opuszczać to królestwo. Przybywający tu cudzoziemcy, nie mogą

bez wyraźnego od rządu pozwolenia w tym kraju osiadać, i pod karą 400 f. sz. jeżeliby się kapitan powążył brać cudzoziemca bez wyraźnego od rządu paszportu. — W drugiej odezwie pod d. 6 następujące jest, aby bawiący się w Anglii cudzoziemcy w 6 tygodniach, a przybywający najdalej w jednym tygodniu dokładnie opisać swych imion, wieku, stanu, miejsca urodzenia, zatrudnienia się, ostatnie ich mieszkanie, i z kąd przychodzą podawali, a dopiero udzielone im będą pozwolenia do mieszkania. Wszyscy cudzoziemcy muszą być u swej miejscowej zwierzchności zapisanemi. Rozkaz ten ściąga się do wszystkich cudzoziemców ogółem, a zatym i do Irlandczyków, i ma nie tylko za cel dowiedzenia się liczby będących w Anglii cudzoziemców, ale nadto rozeznania dobrych od złych. Wyłączy od tego przepisu nie są tylko ci, którzy od tajnej rady lub jednego z ich sekretarzy pozwolenie bawienia się mają; potem cudzoziemcy posłowie, służący ich i wszystkie pod ich protekcją zostające osoby, nakoniec wszystkie męskie i żeńskie płeć osoby nie przechodzące lat 14. Za pozwolenia żadna nie będzie brana zapłata.

Wczoraj nadeszły do admiralicyi depesze od lorda Bridport d. 6 z pod Ouessant datowane. Tego samego dnia złączyła się eskadra wice admirała Thompson z lordem Bridport, a zato przybył d. 7 wice admirał Gardner w 6 liniowych okrętów i 1 bombardierem z Plimut dla nabrania świeżych żywności, poczym przybędzie nazad do floty, która blokuje Brest, tak iż żaden nie może wniknąć, ani wyjść okręt. Kapitan Seymour wyszedł w 3 liniowe okręty z Plimut do krążenia po morzu.

Lord Hobard, będący dotąd rządcą w Madras, przybył z depeszami z wschodnich Indyy do Londynu, które, iak się dorozumiewają, ściągały się do zamiarów i przedsięwzięść TypoSaib. Od kontra admirała Rainier, kommanderującego w wschodnich Indyy wodach, nadeszły także depesze. Mieszkańcy na wyspie Francuzkiej mają się w politycznym dzielić mniemaniu.

Dziśiejsza dworska gazeta donosi z listu kontra admirała Christian z przylądku Dobrey nadziei pod 29 kwietnia, że Angielski korsarz zabrał Hiszpański okręt od 12 armat, przeznaczony ze skorami &c. z Monte Vides do Limana, 10,000 f. szt. wartości szacowany.

Rząd nasz zdać się dla czynionych na Francuzkich brzegach przygotowań, podwajać środki ostrożności. W tych dniach niektóre woyska odebrały rozkaz udania się na brzegi, dla odwrócenia nieprzyjacielskich usiłowań, jeżeliby gdzie wylądować tentowały. Niektórzy przypisują także tej ostrożności, iż mające być do Irlandyi wysłane woyska, zostały się nazad; lecz rozumiają, że Francuzi nie więcej teraz nie będą przedsiębrać, prócz dowiezienia co kolwiek woyska i broni do Irlandyi.

Francuzki agent ma mieć projekt wymiany człowieka za człowieka ięciow wojeńnych; wszelako wątpią jeszcze o tym. — Ostatnie urzędowe rapporta od lorda St. Vincent zachodzą do d. 8 czerwca, który znajdował się jeszcze pod ow czas przy Kadyx. — Z wschodnich Indyy przybył znowu umysłny postać lądem. — P. Pitt iedzie wtowarzystwie swego przyjaciela mowcy niższej izby, nad brzegi i będzie Wollmer-Castle morskich kąpielei uży-

wał. — W Texel ma teraz bydź 10 Holenderskich żaglowych okrętów, 11 fregat i 40 transportowych statków do wyścia pod żagle gotowych.

Płynący z Chin Angielski okręt Crescent był d. 17 czerwca od Francuzkiego korsarza od 16 armat zabrany, ale fregata Caroline odbiła go nazad i do Falmut przyprowadziła. — Pewny Haxe, który nie dawno w Norfolk umarł, rozporządził w testamencie, obawiając się aby nie był żywo pochowany, żeby mu po jego śmierci głowę oderznięto i nazad do ciała przyłożono, co było ze wszystkim skuteczniośc.

Wiadomości z Irlandyi zachodzą do d. 6 t. m. i widać z nich, że hydra buntu jeszcze zawsze w różnych miejscach swoją głowę podnosi.

W Walce jedney przy Clonard poległo 200 buntowników na placu bitwy. W różnych miejscach zaszły znówu ważne starczki między buntownikami. Przy Balinglaff w hrabstwie Wicklow, daleko w większej się teras liczbie zbrali. Pod czas spalenia miasta Hacketstown wrzucili ci nieczuli ludzie kapitana Herdy od milicji, którego w niewolę poymali, w ogień i spalili. Przy gorze Vinegar w Wexford skim hrabstwie zebrali ich się znówu 6000.

Oddaleni z Dublińskiej szkoły dla politycznego ich mniemania studenci, nie są nawet w Szkosyi, do słuchania nauk przy puszczeni.

W Belfast oznajmiono, iż ktoby ukrywał zbiegłego buntownika i nie wydał go, dom jego będzie spalony, a gospodarz jego obieszony. Taka sama czeka kara tego, ktoby wiedział o jego ukryciu, a nie wydał. — Stracony buntowników dowod-

ca Grogan, posiadał 50,000 w banku publicznym, a z dobr swoich miał rocznego dochodu 6000 f. szl.

Do Bantry-bay przybył Francuzki Bryg z bronią dla buntowników. Spisek wymordowania królewskiego garnizonu w Bantry został zawczasu odkryty.

Hrabstwa Kildare, Carlow, Wicklow, Wexford, Westmeeth i zachodnie okolice Korku, gdzie się buntownicy znówu wzmoციeli znajdują się pod bronią. Przy Carnew bili się przez dwa dni z królewskimi wojskami, zapalili to miasto i wiele innych mieść, ale na koniec odpartemi zostali. Wieściakoby z kompanie milicji oderznięli, nie potwierdziła się. Miasto Athry ma bydź od nich zajęte. Oppozycyjne pisma podają znówu buntowników w niektórych okolicach na 22,000. W Belfast obieszono drukarza Sterey. Dowodca buntowników w hrabstwie Wicklow, jest wielki bogacz, nazwiskiem Byrne. Z Dublina, gdzie ubogiem aktorem pozwolono teatr owtorzyć, jednak pod znaczną strażą, wysłano 1500 wojska na wozach przeciw buntownikom.

Najnowszy z Irlandyi urzędowy rapport pod d. 6 t. m. mieści w sobie: iż jenerałowie Needham i Duff, których raport jest d. 5 z Gorey, zkąd poprzedniczego dnia przeciw znacznemu korpusowi buntowników w Heaps maszerowali. Buntownicy zaraz się nazad cofnęli i jazda jenerała Needham gonila ich 12 mil Angielskich. Nakeniec dognano ich i za pomocą 3 regimentow i konney artylleryi jenerała Duff zostali pobici i rozproszeni. Strata kolomny jenerała Duff wynosiła 6 zabitych i 16 ranionych. — Przy Wendery odparto korpus buntowników od 300 ludzi, z których 100 ubito.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELĘ DNIA 29 LIPCA 1798.

Z Kielc d. 16. Lipca.

W dniach 13 i 14 odprawił się Popis roczny publiczny z obiektów moralnego, fizycznego i języka Niemieckiego, w przytomności JW. Kreiskapitana Choryńskiego powszechnie szacowanego z przymiotów dobroci serca i duszy: WW. Kommissarzy cyrkularnych i innych gości duchownego i świeckiego stanu. — W szkołach tych nauki dawane były po większej części w języku Łacińskim. Język Niemiecki podzielony na 3 klasy. Nauczycielem języka tego X. Walenty Hanuszek. Liczba uczniów przeszło 300. Imiona pilnych i cnotliwych uczniów przy otwarciu szkół rozdawane będą. Szkoły te o 3 klasach 4 profesorach. Prefektem X. Józef Czekalowiez, profesor S. Teologii moralney.

Z Włoch d. 10. Lipca.

Wybuchła między królem Sardyńskim i Liguryjską rządziąca wojna, stała się już wojną bardzo znaczącą, gdy pośrednictwo Francuzkie uczyniło iey koniec. Woyska Liguryjskie, które d. 19 czerwca Loano opanowały, postąpiły d. 20 ku Balcastina, pobili wyszłe na prze-

ciw nich króla Sardyńskiego woyska, jeńców ich ranity, z officerów zabity, nakoniec całe korpus musiało im się poddać, a osadziwszy to miejsce, puszczili się ku Oneglia i zaraz go otoczyły i do poddania się wezwwały. Piemontczykowie atakowali bez skutku d. 21 czerwca Monte Diego. Dnia 26 ochotnicy z Calizano złączyli z woyskiem z Monte Diego opanowali miejsca S. Bernarda, Pianaro i inne, Piemontczykowie cofnęli się 5 mil za Garesio na wzgórki Casotto. Dnia 27 poddała się forteca Seravalle przez kapitulacyą Liguryjskim woyskom. Tego samego dnia opanowali Piemontczykowie mocne stanowisko Ponte Neva, rozszerzyli się nad Pławą, osadzili Maurizio, Diano i Calizzano, przez co Liguryjskie woyska przymuszone zostały do spiesznego porzucenia oblężenia Oneglia. Lecz gdy one w znaczney sile nad Pławę nadeiagnęły, Piemontskie woyska cofnęły się nazad.

Dnia 4 dyrektoryat Cysalpiński zawarł między sobą losy, który z tego czono-

kow tego roku wystąpi, i los takowy padł na obywatela Costabili.

W Cysalpińskiej Rzeczypospolitej znoszą wciąż klasztory, i dobra ich zabieraia. — Obydwie rady postanowiły zaprowadzenia całkowię systematu Francuzkiej monety, tak, że Cysalpińska moneta nie będzie się tylko herbem od Francuzkiej różniła.

W Modenie stoi znaczne Francuzów korpus pod rozkazami jenerałów Victor i Kellermanna. Wszystkie przychodzące z Szwajcaryi woyska tam się ściągają, i z tamąd dopiero rozchodzą się częściami do Ferrary, Rzymu i innych miejsc.

Stosownie do wyszłego w Florencyi oznajmienia, po upadłej z Medyolanu na Florencyę regularney do Rzymu poczcie, będzie zaczął woz od 10 lipca postanowiony Toskański kurjer, który co wtorek będzie do Bononii chodził i tam do Cysalpińskiej Rzeczypospolitej i dalej przeznaczone listy wozil i na powrot w niedzielę do Toskanii przywoził. — Dnia 20 umarł w Florencyi szanowny oysiec Balcer Quinones, jenerał zakonu demieikanów, który się tam z Rzymu był przeniósł. Dnia 3 pogrzebany był z największą okazałością.

Z Liworna piszą, pod d. 4 t. m., że tam d. 30 czerwca po 6 dniey zegludze przybyła z Tulonu Francuzka brygantyna i wiele Francuzkich sztabów oficyerów na ład wysadziła. Oficyerowie ci zabawili trochę w Liwornie, potem ładem dalej poiechali, a brygantyna wrocila do Tulonu. Dnia 1 t. m. weszła do tamtejszego portu Angielska fregata Thalia od 36 armat, która d. 16 czerwca z Gibraltaru w szła. Dnia 3 przybył tam Grecki okręt, który d. 19 z Malty wyszedł, i ka-

pitaniego powiedział, że jenerał Buona parte zostawił tam 5000 ludzi garnizonem i 4 fregaty.

Tak nazwana Rzeczpospolita Rzymska, jest dyktatorskim sposobem od Francuzkiego jenerała St. Cyr prowadzona: pod jego rozkazami stoia konsulat, trybunat i senat, iako też wszystkie inne urzędy; eo wydaie i podpisuie wszystkie rozkazy. — Jenerał ten zniósł wszystkie bractwa w całym państwie Rzymskim, wyjąwszy tych, które się starannością obokodusz na prowincyach zatrudniaia. Zabranym mianiek i kapitałów maia bydz na szpitale i inne dobroczynne ustanowienia, obrocone. — Pensya biskupów jest tak ustanowiona że maiaćy dycecezyą 10,000 dusz przenoszącą, nie będąc brał nad 2500 sztuków, a mniejszą nie więcey nad 2000 sztuków.

Z Bryn d. 25. Lipca.

Podług wiadomości z Belgradu, przybył tam na d. 7 t. m. zbieg od armii Pasmann Oglu, z tą radosną wiadomością, że ten buntownik od swych własnych stronników zamordowanym został. Okoliczność o jego śmierci ma bydz takowa. Po ostatniem polityczce, w której z obu stron przeszło 14,000 ludzi zginęło, zwołał Pasmann Oglu Dywan, na którym komendantom i pierwszym oficyerom za okazanie ich mężstwo i waleczność, nie tylko dziękował, ale i podług okoliczności nagrody dawał, i względem dalszych czynności, gdy sobie przez nowe zwycięstwo otwarli pole, rady zasięgał. Gdy się w tym sposobie naradzano, powstał niespodziewanie hałas (iako się do rozumiewaia umyslnie) między niektórymi deiami i agami, który się na wystrzeleniu pistoletów jeden do drugiego zakończył. Jeszcze sta-

zawsze się zgodzić wszeretą Kłotnią, gdy kula ugodziła Pasman Oglu w piersi i zatarła go na miejscu położyła. Na śmierć ważnej osoby wszystko poszło w zamięszanie i każdy ratował się ucieczką. Mordercy uciegli podług zwyczaju Turackiego Pasman Oglu głowę i postali ją W. Wezyrowi, który z resztą swych wojsk postąpił i nie tylko fortecę Widdyn, ale wszystkie tam zgromadzone zapasy opłował — Radość z tej okazji była naderw Belgradzie wielka, basza udarował postać tego pieniądźmi i kafilanem. Z tym wszystkim w tej wiadomości znajduje się tyle niepodobieństwa, że słusznie dalszego potwierdzenia oney oczekiwać potrzeba, zwłaszcza że basza Belgradski dotąd nie odebrał o tym żadnego urzędowego doniesienia. Wielu utrzymuje że w tym coś ukrytego jest, że Pasman Oglu sam sobie zamordowanie ogłosił, i W Wezyrowi podobną do siebie głowę postać; lecz

w krotce doniesiemy naszym czytelnikom jak się wistocie rzecz ma. — Zażliwa choroba znacznie w okolicach Belgradu zelżyła.

Stosownie do nadeszłych do Wiednia urzędowych różnych wiadomości wyszły z Ankony z Francuzkich okrętów i wojsk lądowych złożony oddział opanował miasto Ragusę i całą rzeczpospolitą. Gdy ta pod Turecką została opieką, ciekawa jest rzecz jak to obędzie Dywan przyymie. Lecz zdaje się teraz być rzeczą pewną, że dyrektoryat Francuzki nie myśli już więcej oszczędzać Porty i w krotce zdejmie całkiem maskę. Mamy nie zawodne wiadomości, że Francuzka flotta kieruje oczywiście swoy bieg ku Grecyi, i to ku Salonochio, gdzie podług tych samych listów żażliwa panuje choroba; ciekawa więc jest, jak Buonaparte przeciw temu jeszcze mu nie znanemu nieprzyjacielowi sobie postąpi.

D O N I E S I E N I A.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniej Galicyi oznajmują edyktem niniejszym Panu Adamowi Walewskiemu: że Pan Ignacy Linowski w Krakowie mieszkający utychże sądow. zapłaćenie summy 350 ezer: zł: na niego żatobę podać, i opłate sądow. ile sprawiedliwość wymaga, dopłacać się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany żęstaie, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, lemuż Panu Walewskiemu tutejszego patrona Stanisława Zarzeckiego z tego szkoda i jego kosztem, zastępcą postawiły, z którym ten process podług ordynacvi sądowey rozpocznie się i ukończy będzie; przeto on edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi. W przeciwnym razie wszelkie nie dogodne wypadki z zaniedbania wynikające mogące, sam sobie przypisać winien będzie; gdyż tak C. K. prawa opiewają.

Jożef de Nikorowicz.

Joż. de Cronenfels.

Gottlinok.

Z Rady C. K. sądow szl: Krakowskich zachodniej Galicyi d. 30. czerwca 1798.

Elsner.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicji zachodniej mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich ruchomych i nieruchomości dobr majątności po ś. p. Wincentym Chwalibogu w Galicji zachodniej pozostałych, zbieg wierzycielów był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do dnia 30 września 1798 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionemu w osobie Pana adwokata Męciszewskiego kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojsy pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owej klasie umieszczonemi bydź żądają, okazali, ile że po ułożeniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczynego dłużnika w tey prowincyi znajdujących się dobr, bez żadnego wyłączenia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakie prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomości do dłużnika należącey zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli mimo tego, iż im prawo do nadgrózdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu w zbioru sądowym w rozdziale 9tym §. 85 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielów na dzień 11 paździer: 1798 o godzinie 9 z rana do tutejszego C. K. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy Elżbieta Chwalibogowa lub potwierdzonym, lub też inny obrasym, podobnież też i deputacya wierzycielów, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obrany bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95 zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielów od tutejszego sądu nastąpi. Tym nakoniec Edyktem i wierzyciele zastaw czyli hipotekę mający wzywają się. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dzicze kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie d. z Czerwca 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

W. Roskoschny.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Cracoviensi Galiciæ Occidentalis.

Weinmann, secr.

Ponieważ wedle doniesienia Krolewsko Węgierskiego rządu zamiataczego pod 17 kwietnia r. b. na Marcina Szollika, czeladnika kuszarnskiego z miasta Iglo w krolestwie Węgierskim iuz — przed 20 latami wyszłego — 1762ł. r. 28 kraj: dziedzictwem spadły, a nie jest wiadomo, gdzie mieszka, i czy żyje; przeto wzmiankowany Szollik lub tegoż prawe dziedzice niniejszym publicznie wzywają się, ażeby dla dzwignienia pominiętego dziedzictwa u sądu miasteczka Igłowa należycie wzgłosili się.

Krakow dnia 11 Czerwca 1798.

Jan Pinkas.

Na Grodzkiej ulicy pod Nrem 234 znajduje się wielkie, bez wszelkiej szkody, i bardzo przyjemne, od sławnego maystra w Wiedniu zrobione Forte piano za słuszną bardzo cenę do sprzedania. — Zbytecznie byłoby tu tegoż maystra nadmienić, gdyż od tegoż samego iuz 9 sztuk w Krakowie znajduje się, z ktorymi właściciele bardzo kontent są. Zyczący sobie toż Forte Piano nabydź, niech się do kupca P. Tomaszewicza w sklepie jego pod Nrem: 234 uda.